

Tràfic (Narcos a Manresa II)

MANRESA, ESPÀ'ILER 2022. PER EMISSARI 2022

Recordo el primer pelegrí que vaig veure just després de la nevada d'estupefaents. Era a la llera del Cardener. No anava amb la vestimenta típica a la qual estem acostumats: una mescla de productes del Decathlon combinats amb una lamentable selecció de peces de fons d'armari. Aquest pelegrí anava vestit com si fos un coetani d'Ignasi de Loiola: un bordó per recolzar-se en caminar amb una carbassa com a cantimplora, una capeta esclavina, un barret i un sarró. La imatge típica d'un pelegrí d'època. És per això que la seva presència no estranyava a ningú. «Una teatralització impulsada per Manresa Turisme», vaig pensar. Però no. L'home va iniciar conversa: «Avui dia qui se'n pot refiar de les noves tecnologies? On hi hagi una bona embarcació de fusta, un ase o les cames d'un peregrí, qui vol un avió o un dron? Collonades!». Em va demanar si m'agradaven les gormaderies, i com a bon diabètic vaig dir que sí. «Aleshores, vine, tinc cosa bona a la canoa, és aquí mateix». De petit em van ensenyar a declinar les invitacions d'estranyers a acompanyar-los a furgonetes i pisos, i trucar al telèfon del PedoCat, però mai no em van dir res de canoes, així que el vaig acompanyar, amb cert recel. Vàrem arribar a una canoa atracada al costat del riu, tapada amb una manta. La va destapar i a sota hi havien desenes de peixos arrebossats amb "farina". En va palpar un i es va passar el dit enfarinat per les genives, seguidament em va oferir el mateix dit. "No gràcies", vaig dir, i vaig deixar anar la primera excusa que em va venir al cap per tal de cardar el camp. "Com vulguis, ja tornaràs. Per cert, tens un Kleenex?". Vaig negar amb el cap i vaig marxar mentre ell s'abaixava els pantalons, s'ajupia i arrencava un grapat de canyissars.

Era sorprenent veure com aquells narcotraficants després de l'incident dels avions de càrrega s'havien capbussat al 1522 per passar desapercibuts en la Manresa de l'any 2022. Després d'aquella primera trobada, no passava un dia sense trobar-me un "narcopellegrí" o altre per la ruta ignasiana. Però els culpables de la nevada de "farlopa" no ho feien fàcil, havien de competir contra els manresans més desperts, els quals van fer rebost amb aquell incident i des d'aleshores havien ocupat els carrers de la ciutat amb "food trucks" i paradetes on es venia cafè, gelats, brioixeria i altres. Tot a preus populars amb el corresponent "topping" de cocaïna. Aquesta oferta manresana havia atret un turisme que no era el que esperava la ciutat, però tot suma.

La nevada de 'farlopa' (Narcos a Manresa I)